

LUKÁŠ SEDLÁČEK

bratr, zakladatel a ředitel Týdne inovací
a European Leadership & Academic Institute (ELAI),
autor knihy *Nazí v AI době*

V něčem jsme si podobní, v něčem ne. Je hezké sledovat ty naše průniky. Naše pouto s rodiči je hodně silné a uvědomuju si to až teď, jak člověk stárne. Přicházím na to, že naše vztahy v rodině jsou vlastně výjimečné...

Ve Finsku to pro nás oba s bráchou bylo moc hezké období, byli jsme spolu venku víceméně každý den. Říká se tam, že není špatné počasí, jenom špatné oblečení. Takže v každém počasí nás rodiče „vyhodili“ ráno ven a my si tam hráli s ostatními klukama. Vraceli jsme se až na večer, když zakřičel táta nebo máma z okna: „Lukáši, Tomáši, domů.“ To i naši finští kamarádi už tu českou větu znali a rozuměli jí. I po návratu do Prahy jsme spolu měli úzký vztah, nicméně ke konci našeho pobytu v Česku se už mezi námi trošku projevoval čtyřletý věkový rozdíl. Když jsme se pak přestěhovali do Dánska, byla to pro celou rodinu hodně jiná zkušenost než Finsko, náročná pro nás všechny. Bratr i já jsme tam bojovali své vlastní bitvy a byli tak trochu uzavření ve svém světě. I věkově jsme byli každý jinde, řešili jsme každý vlastní problémy a spíš jsme měli tendenci se v nehostinném prostředí uzavírat.

V Dánsku se tehdy zrodily Tomášovy řečnické schopnosti, umění zaujmout lidi a napojit se na ně. Začali jsme tam chodit do britské školy, Tomáš hrál divadlo a už měl takový ten svůj typický „drive“. Všechny plusy vyvažují nějaké minusy. Lidé, kteří mají hodně energie a charisma, musí taky z něčeho čerpat. Výhodou mého bratra je, že dokáže lidi zaujmout svou energií a silou, ale má i období, kdy musí energii dočerpat a kdy bývá odtazitější. Ale rozhodně vždy zaujme a zároveň baví v pozitivním slova smyslu.

Jasně že v některých okamžicích života jsem o něj měl strach. Má tendence se v těžších chvílích spíš uzavírat do sebe. Velmi těžké pro něj bylo úmrtí jeho první manželky Markéty, ke kterému došlo v období covidu... A samozřejmě jsem se o něj trochu bál, když byl na vrcholu své slávy, protože byl hodně mladý a muselo to být náročné na psychiku. Někdy je dobré ten úspěch a slávu zažít v pozdějším věku. Ale myslím, že to zvládl celkově dobře, i takové období bývá v lecčem paradoxně nesnadné.

Bráchu vnímám jako člověka s hodně silnou potřebou morálního kompasu a hodnot, které jsou pro něj svaté. Jako člověka, který dokáže velice dobře komunikovat. Člověka, který se dokáže napojit na lidi a nalézat mezi nimi shodu. Zároveň ho vnímám jako takového pozitivního „šibala“, který rád nastoluje témata a nové pohledy mimo mainstream. Rád dráždí, provokuje, ale ne samoučelně, spíš ve snaze upřímně se pokusit o nový pohled a nové vnímání. Zároveň ho vnímám jako člověka, který si cení nejbližších vztahů a dokáže hodně obětovat pro to, aby fungovaly. Jako člověka, který vytváří platformu pro ty, kteří jsou otevření nejnovějším trendům a technologiím.